

beskyttelse forudsætter en særlig tilknytning til Danmark (2. led). Bestemmelsens 1. led tager navnlig sigte på de meget alvorlige forbrydelser mod staten, der er omfattet af straffelovens kapitel 12-14 og 16, og overtrædelser, der naturligt kan stilles i klasse hermed, mens 2. led angår mindre alvorlige forbrydelser rettet mod f.eks. den bestående danske fiskale ordning eller pengevæsenet (jf. straffelovens § 166 om pengefalsk). Med henblik på at tydeliggøre denne forskel foreslås den gældende bestemmelse opdelt i to selvstændige bestemmelser (jf. forslaget til nr. 1 og nr. 2). Der er i øvrigt ikke tilsigtet nogen ændring af anvendelsesområdet i forhold til den gældende bestemmelse. Den foreslåede bestemmelse i nr. 1 forudsættes som i dag foruden egentlige stats- og embedsforbrydelser også at omfatte individualkrænkelser af personer, der repræsenterer dansk offentlig myndighed, f.eks. frihedsberøvelse og ulovlig tvang over for et medlem af en dansk diplomatisk repræsentation, men f.eks. ikke tyveri af en sådan persons private ejendom.

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2, vedrører dels handlinger, der krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet (1. led), dels handlinger, der krænker en tjenesteplicht, som påhviler gerningsmanden over for dansk fartøj (2. led). Med henblik på at tydeliggøre den gældende bestemmelses to led foreslås bestemmelsen opdelt i to selvstændige bestemmelser (jf. forslaget til nr. 3 og nr. 4). Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Det foreslåede nr. 3 omfatter et uden for straffebestemmelsen etableret særligt pligtforhold, f.eks. straf-sanktionerede overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen, og et særligt pligtforhold, der forudsætningsvis er indeholdt i selve straffebestemmelsen. Dette vil f.eks. gælde i forhold til overtrædelser af bestemmelser, der forudsætter en særlig relation mellem gerningsmand og offer, herunder navnlig som led i institutionsophold (f.eks. straffelovens § 219, hvorefter det er strafbart for en ansat på institution for sindslidende mv. at have samleje med en person, der er optaget på institutionen).

Det vil normalt være en forudsætning for at anvende det foreslåede nr. 3, at der er spørgsmål om at rejse straffesag mod en person, som har eller har haft en vis tilknytning til Danmark.

Det foreslåede nr. 4 tager ligesom den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2, 2. led, navnlig sigte på at sikre dansk straffemyndighed i forhold til handlinger foretaget i land eller om bord af udlændinge, der er kommet i et midlertidigt pligtforhold til et dansk fartøj i fremmed (luft-)havn eller farvand.

Der er med de foreslåede bestemmelser i nr. 3 og 4 ikke i øvrigt tilsigtet nogen ændring af anvendelsesområdet i forhold til den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede nr. 5 svarer med enkelte ændringer til den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 5.

Det foreslås for det første at ændre det gældende udtryk »forpligtet til at foretage retsforfølgning« til »forpligtet til at have straffemyndighed« med henblik på at bringe ordlyden af bestemmelsen i overensstemmelse med den måde, hvorpå bestemmelsen er blevet fortolket i praksis. Det afgørende er således, om en traktat eller konvention mv. forpligter Danmark til at have straffemyndighed, men det kræves ikke herudover, at Danmark er forpligtet til konkret at foretage retsforfølgning.

Det foreslås for det andet at ændre udtrykket »mellemfolkelig overenskomst« til »international bestemmelse«. Med dette udtryk præciseres det, at forpligtelsen til at have straffemyndighed kan følge enten direkte af en konventionsbestemmelse mv. eller af en bestemmelse i et internationalt retsinstrument, der er udstedt på grundlag af en sådan konventionsbestemmelse mv. Det foreslåede nr. 5 vil bl.a. kunne danne grundlag for dansk straffemyndighed i forhold til en international forpligtelse herom, der f.eks. er fastsat i bindende resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd eller i en rammeafgørelse mv. vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslåede nr. 6 svarer med få ændringer til den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 6, hvorefter det er muligt at foretage retsforfølgning her i landet i tilfælde, hvor Danmark afslår at udlevere en sigtet person. Efter den gældende bestemmelse forudsætter dansk straffemyndighed (foruden dobbelt strafbarhed), at handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år. Dette strafferammekrav svarer til den betingelse for udlevering til strafforfølgning af udlændinge til lande uden for Den Europæiske Union, der tidligere gjaldt efter udleveringsloven. Ved lov nr. 37 af 6. juni 2002 blev udleveringslovens strafferammekrav på dette punkt imidlertid ændret til fængsel i mindst 1 år. Med det foreslåede nr. 6 bringes straffelovens strafferammekrav i fuld overensstemmelse med kravet efter udleveringsloven.